

**Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Lexicon Graecolatinvm Novvm**

**Scapula, Johannes  
Zwinger, Jacob**

**Basileae, 1628**

≡

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](#)

Mīzō sur. 1. act. cūdē them. Mīzōmī, ex inūl. them. mīzō.  
*Mīzō*, Ionica diphthongi resolutione pro mīzō, secunda pers.  
 sing. verbi Mīzō.  
*Mīzō*, part. Aor. 1. pass. à them. act. mīzō.  
*Mīzō*, part. Aor. 1. pass. à them. act. mīzōmī faciente sur. 1. mīzō.  
 ab inūl. mīzō, vnde pīzō, perfect. pass. mīzōmī.  
*Mīzō*, poetico pleonāsmo ἐπα, pro mīzō, hoc autem mīzō est vel se-  
 cunda personae them. *Mīzō*, per contractionem ex mīzō  
 vel tētē sing. ex them. act. mīzō, per contractionem ex  
 mīzō.  
*Mīzō*, Doricē pro iāmīzō, sublato finali au-  
 gmento Aor. 1. pass. à them. act. mīzōmī pro mīzō.  
*Mīzō*, Ionica pro mīzō, aor. 1. med. opt. modi à them. mīzōmī  
 seu mīzō.  
*Mīzō*, Ionica pro iāmīzō, abiecto primum augmento, de-  
 inde inserta syllaba τα, Aor. 1. med. indicatio. modi, ab eodem  
 them.  
*Mīzō*, part. Aor. 1. pass. ab eodem them. Facit enim iāmīzō,  
 vnde & sur. 1. pass. mīzō. Ab eodem est imperf. mīzōtē,  
 opt. mīzō, sublato, sublato, mīzō, inūl. mīzō.  
*Mīzō*, sur. 1. med. cūdē them. mīzōmī, seu mīzō, ex  
 quo & Aor. 1. inūl. modi mīzō.  
*Mīzō*, Ionica diphthongi dissolutione pro mīzō. præsens imperf.  
 modi à poetico them. mīzō.  
*Mīzō*, poetico pleonāsmo ἐπα pro mīzō, præter. imperfect. verbi  
 mīzō, augmento carent. Nisi ex them. mīzō, esse malis.  
*Mīzō*, part. Aor. 1. act. à them. mīzō.  
*Mīzō*, Aor. 1. act. inūl. verbi mīzōmī ex inūl. them. mīzō.  
*Mīzō*, Doricē pro iāmīzō, Ex aor. 1. med. mīzō.  
*Mīzō*, poetico pleonāsmo pro mīzō, part. scem. gen. à  
 them. mīzō.  
*Mīzō*, apud Suidam legitur expositionem ληγε, Ionica autem  
 habet diphthongi resolutionem pro mīzō, ex them. mīzō, ex  
 quo solet vnde pati frequentius mīzō.  
*Mīzō*, Ionica omisso augmento dicitur pro iāmīzō, estq;  
 aor. 1. med. verbi poetici mīzō.  
*Mīzō*, Ionica augmentatione pro iāmīzō : Aor. 1. 2. act. verbi  
 mīzō. Sic in Aor. 1. med. ab eodem dicitur mīzō, et pro iāmīzō.  
 Et rursus in tercia pers. plur. aor. illius secundū actum,  
 mīzō pro iāmīzō, ut apud Hom. Il. 3. Autem οὐτοις οὐτοις μῆ-  
 κοντεῖ.  
*Mīzō*, idem pro iāmīzō, Aor. 1. 2. act. verbi mīzō, pro quo alicubi &  
 mīzō repetitur & genuinam metri causa.  
*Mīzō*, part. Aor. 1. pass. iāmīzō, ex act. them. mīzō.

**N**ātētē, Ionica, pro rātētē seu ἔρατētē, abiecto primum  
 augmento, deinde annexo illo στα, præter. imperfect. poetici verbi  
 rātētē.  
*Nātētē*, poetico pleonāsmo ἐπα, vel Ionica vocalis circunflexa  
 solutione pro rātētē, ab eodem them.  
*Nātētē*, poetico & Ionica idem augmento, detractione pro ἔρατētē,  
 aor. 1. med. verbi rātētē & inūl. rātētē.  
*Nātētē*, idem pro ἔρατētē Aor. 1. pass. indic. ab eodem them.  
*Nātētē*, idem pro rātētē, Aor. 1. act. cūdē thematis, habens  
 præterea geminatum metri causa στ, pro rātētē.  
*Nātētē*, Ionica detractione augmento dicitur pro νάτητη, quod vide  
 infra. Alioquin, est enim nomen scem. gener. à male. rātē-  
 tē.  
*Nātētē*, Ionica paragoge pro rātētē, secunda pers. pass. subiecte. pass. à  
 them. rātētē.  
*Nātētē*, Ionica pro ἔρατētē, abiecto primum augmento, deinde  
 annexo στα præter. act. verbi poetici rātētē.  
*Nātētē*, Ionica paragoge pro rātētē, passens subiecte, ab eodem  
 rātētē poetice metri causa στ, pro rātētē.  
*Nātētē* & ἔρατētē, Ionica augmenti detractionem habent  
 pro ἔρατētē & ἔρατētē, ambo. Aor. 1. act. à them. rātētē faciente  
 sur. 2. act. & rātētē & rātētē. Sed & rātētē metri causa gemi-  
 natio & dicitur pro ἔρατētē.  
*Nātētē*, idem pro rātētē, Aor. 1. act. verbi rātētē, vnde & particip.  
 rātētē. Idem media voce rātētē pro ἔρατētē, ab eodem them.  
 & in codem temp.  
*Nātētē*, Ionica diphthongi dissolutione pro rātētē secunda pers.  
 singul. praefixus temp. à them. rātētē. Sic & imperfect. rātētē  
 dicitur pro rātētē.  
*Nātētē*, part. Aor. 1. pass. ἔρατētē, ab act. them. rātētē faciente  
 præter. perf. act. rātētē, pass. rātētē.  
*Nātētē*, Aor. 1. med. inūl. modi, ex rātētē, sumit. act. verbo rātētē  
 translatente in præsens.  
*Nātētē*, præter. perf. pass. verbi act. rātētē, significantis inter alia στα  
 στα, ut tradidit grammatici quidam.  
*Nātētē*, Ionica pro rātētē, tercia pers. plur. præter. perf. pass. rātētē  
 ex act. them. rātētē faciente sur. 1. act. rātētē. Ionica præterea  
 ἔρατētē, αναθηλαστηρ, qui augmenti locum tenet, rātētē  
 dicitur.  
*Nātētē*, præter. perf. act. verbi rātētē, ex sur. circumflexo rātētē, fa-

ciente ex se aliud sur. rātētē, vnde sur. 1. act. inūl. rātētē.  
*Nātētē*, præter. perf. pass. verbi act. rātētē, autem verbi act.  
 rātētē.  
*Nātētē*, præter. perf. med. verbi act. rātētē, apud Eust.  
*Nātētē*, quod Helych. & Suid. assertunt pro diversis θέα habet  
 contractionem seu syncretism Ionican pro rātētē. Ita  
 dēnique rātētē, quod idem Helych. expōit, ex rātētē factum est  
 Ionican ex rātētē. Ambo præter. perf. pass. à themate act. rātētē fa-  
 ciente sur. 1. act. rātētē.  
*Nātētē*, Doricē vel Ionican pro rātētē.  
*Nātētē*, Ionican & poetico pro rātētē, sublato augmento. Aor. 1. act.  
 verbi rātētē significans nūo. At rātētē significans Helych.  
 rātētē, est sur. 1. med. vocis à them. rātētē significante, nātētē, vna-  
 de & partic. rātētē, apud Suid. ex Xeno.  
*Nātētē*, poetico & Ionican detractione pro ἔρατētē, Aor. 1.  
 act. verbi rātētē & inūl. rātētē & partic. rātētē; necesse aor.  
 1. med. imper. modi rātētē. Factum est autem hoc rātētē, ex  
 rātētē, pleonāsmo ἐπα.  
*Nātētē*, Aor. 1. act. inūl. modi à them. rātētē. At rātētē, significans rā-  
 tētē, seu inītētē, est Aor. 1. med. indic. modi à them. act. rātētē.  
 Σο habet Ionican seu poetican augmenti, detractio. nūo pro  
 ἔρατētē.  
*Nātētē*, Attica contractione ex rātētē, tercia pers. plur. præter. op.  
 act. à them. rātētē.  
*Nātētē*, part. præsens ex Αθolicō them. rātētē facto ex rātētē.  
*Nātētē*, Doricē seu Αθolicē pro rātētē, partic. præter. verbi rātētē.  
 rātētē, quod Helych. assertum pro rātētē, partic. aor. 1. act. à them.  
 rātētē. Nātētē pōsus pro rātētē scribendum est rātētē, vt rātētē.  
 Itidem Doricum seu oīcātē factum sit pro rātētē.  
*Nātētē*, poetico seu Ionican denīsō augmento, pro ὄρατētē, aor. 1.  
 act. rātētē.  
*Nātētē*, Doricē pro rātētē, sur. 1. act. verbi rātētē.  
*Nātētē*, Atticum sur. 1. act. verbi rātētē pro rātētē. Itidēnque rā-  
 tētē voce media pro rātētē.  
*Nātētē*, partic. aor. 1. pass. à them. act. rātētē faciente sur. 1. act. rātētē,  
 aor. 1. pass. & partic. rātētē.  
*Nātētē*, Ionica syncreti pro rātētē, aor. 1. pass. imper. modi à them-  
 ate rātētē. Helych. expōit rātētē, ιωνική θέα.  
*Nātētē*, idem pro rātētē, Aor. 1. act. verbi rātētē, faciente sur. 1. act. rātētē,  
 modi ab eodem them. Similiter media voce rātētē pro rātētē  
 & rātētē, & partic. rātētē. & rātētē autem pro rātētē, nec  
 non rātētē, pro rātētē. Sed & rātētē pro rātētē dicimus  
 in sur. 1. act.  
**R**  
*Zātētē*, sur. 1. 2. 3. act. verbi rātētē.  
*Zātētē*, partic. aor. 1. pass. à them. rātētē faciente sur. 1. act. rātētē, reten-  
 to στ.  
*Zātētē*, idem Ionican pro Zātētē, sur. 1. act. tercia pers. plur. præter. plus-  
 quamperf. pass. à them. act. Zātētē.  
*Zātētē*, Ionica vocalis circumflexa dissolutione pro Zātētē.  
 aor. 1. act. verbi Zātētē faciens sur. 1. Zātētē, ex Zātētē, irregu-  
 laris autem est pro Zātētē, vt οὐτα προ οὐτα.  
*Zātētē*, aor. 1. act. imper. modi, ab eodem them. Communiter Zātētē  
 dicitur per στ.  
*Zātētē*, aor. 1. med. indic. modi ab eodem them.  
*Zātētē*, certis pers. plur. præter. indic. à them. Zātētē, ερμί seu ουτα ερμί,  
 vnde & inūl. Zātētē. Ab eodem imperf. est Zātētē.  
*Zātētē* pro Zātētē, præter. imperfect. act. verbi Zātētē ex Zātētē.  
*Zātētē*, οὐτα, part. them. præter. perf. med. à them. Zātētē οὐt facit enū-  
 id Zātētē οὐt, Attica mutatione σ in ο.  
*Zātētē*, sur. 1. act. verbi Zātētē, ex inūl. them. Zātētē.  
*Zātētē*, part. aor. 1. pass. Zātētē, ex them. act. Zātētē.  
**O**  
*Oītētē*, Ionica diphthongi dissolutione pro ὄρατētē, imper. præto  
 verbi ὄρατētē.  
*Oītētē*, præter. med. verbi ὄρατētē. Attican duarum initialium pre-  
 sentis literarum reduplicationem habens pro ὄρατētē, ex sur. 1. act. ὄρατētē.  
 Vnde inūl. ὄρατētē & partic. ὄρατētē.  
*Oītētē*, in plusquamperf. medio eiusdem them. pro ὄρατētē & ὄρατētē di-  
 citur verbo σ in ο, & subiecto ο. Oītētē autem sine σ subiecto  
 foret primæ personæ, contractione ex ὄρατētē, quod Ionica  
 resolutionē diphthongi factum est ex ὄρατētē, vt πατατητη  
 ex πατατητη.  
*Oītētē*, οὐτα, præter. med. verbi οὐτα, habens Attican οὐτα προ οὐτα, Τα εἰς οι, vt  
 οι πατατητη. Alioquin & οὐτα dicitur, nulla facta mutatione quin  
 & οὐτα subiecto σ ex diphthongo.  
*Oītētē*, Ionica diphthongi resolutione pro οὐτα, secunda pers. sing.  
 presentis them. οὐτα